

Emir Baraković
Mustafe Hukića 33
75 000, Tuzla
e-mail: emir.bar@gmail.com
tel: 060 306 1480

Ustavni sud Bosne i Hercegovine
Reisa Džemaludina Čauševića 6
71 000, Sarajevo

Predmet: Izjašnjenje na vaš dopis broj: AP-2527/23 od 19.06.2023. godine

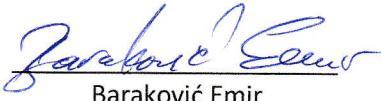
Poštovani,
u nastavku izjašnjenje na predmetni dopis:

- I. Naime, u prilogu u naslovu navedenog dopisa je priložen skroz drugi Odgovor na apelaciju. Tako da je umjesto Odgovora na apelaciju broj: AP-2527/23, meni dostavljen Odgovor na apelaciju broj: AP 2496/23 gdje je apelant Amela Gadžo Hajdarević. Vjerujem da je do ove omaške došlo slučajno, ali je meni ista bila od velike koristi s obzirom da sam aktivan u civilnom sektoru i da duži period pratim rad pravosuđa. Tako da sam dobio još jednu potvrdu da radni sporovi u našoj državi traju **nevjerovatno dugo**. U slučaju ove gospode čak 8 (osam) godina, **tako da se na ovaj način u potpunosti gudi smisao sudske zaštite**. Također smatram da je ovakav odgovor postupajućeg sudije sraman i ponižavajući, prvenstveno za pravosuđe a itekako i za oštećenu stranku u postupku.
- II. Kako mi je u međuvremenu stigao i odgovor na urgenciju, isti će priložiti kao dokaz. Kao što sam i očekivao odgovor je isti, nisu našli razloge kako bi se predmet tretirao kao hitan, te će po istom postupiti po hronološkom redu. To su već ustaljeni odgovori skoro svih sudova u BiH tako da nije ništa neočekivano. Samo se sa razlogom postavlja upit, **šta se u našem pravosuđu smatra hitno?** Naime i sam Zakon o parničnom postupku u odbrdbi člana 420. propisuje potrebu hitnog rješavanja radnih sporova, dok oni kod nas traju 6 (šest), 7 (sedam), 8 (osam) i više godina.

Dokaz: Kopija dopisa broj: 009-0-SU-21-000491 od 06.06.2023. godine.

- III. Sve navedeno upućuje da se radi o očiglednom grubom kršenju osnovnih načela koja se protežu kroz sve postupke, a to je načelo efikasnosti, kako je to i propisano u članu 10. ZPP-a FBiH. To potvrđuje i vaš sud, Ustavni sud BiH, u jednoj od svojih odluka koje sam naveo u apelaciji, **gdje kaže da činjenica preopterećenosti sudova ne može biti izgovor niti opravdanje za povredu prava na pravično suđenje (suđenje u razumnom roku)**.
- IV. Svemu navedenom idu u prilog i brojne presude Evropskog suda za ljudska prava. Samo sam ja, od kolega uspio skupiti 3 (tri) takve presude, gdje je pomenuti sud utvrdio povredu prava aplikantata i dosudio naknadu štete u iznosima od 1500 do 1800 eura. Tako da način na koji naše pravosuđe tumači član 6. Evropske konvencije za ljudska prava, nije način na koji ga tumači nadležni sud, te nam na sreću uvijek ostane mogućnost aplikacije istom.
- V. I ovu stvar moram navesti jer me stvarno boli. Ja sam pretrpio najtežu sankciju u radnom odnosu, od tada je prošlo preko 60 (šezdeset) mjeseci, od toga 30 (trideset) mjeseci nisam radio, obolio sam i od anksiozno-depresivnog poremećaja, bilo je trenutaka da nisam imao djetetu kupiti mljeka, a samo kroz predmeta koje prati naše Udruženje znam na desetina

slučajeva koji traju toliko dugo, gdje se na urgencije uvijek dobija isti odgovor: nije hitno, prevelik broj predmeta i postupa se hronološki. Dakle, ne postoji ni trunka ljudskosti naročito u slučajevima otkaza, niko se ne pita od čega ti ljudi žive, kada će dočekati zaštitu i pravdu. Većina ih u međuvremenu napusti ovu državu, jer presuda poslije toliko godina, 7 (sedam), 8 (osam), 9 (devet), više nije nikakva satisfakcija a kamoli pravna zaštita

Baraković Emir